

За більшовицькі кадри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 7 (246)

Четвер, 17 березня 1949 р.

Ціна 20 коп.

ВЧИТЬСЯ У КРАЩИХ

Прекрасне майбутнє усміхається радянським студентам. Партія і уряд створили необхідні умови для того, щоб наша молодь могла вийти на широку стовпову дорогу науки, ділами і знаннями, здобутими в вузі, двигати вперед на заводах і фабриках, в школах і інститутах справу побудови комунізму. Обов'язок кожного студента — виправдати довіря Батьківщини, зробити все можливе, щоб принести користь радянському суспільству. Запорукою цього являється відмінне навчання, активна участь в громадській роботі.

Сьогодні в нашій газеті розповідається про I групу 3 курсу історичного факультету (парторг групи тов. Лесін, комсорг—В. Співак). Ця група вважається одною з кращих в університеті. На семінарах і екзаменах, в наукових гуртках і партійно-комсомольській роботі члени цієї групи проявляють себе наполегливими і вимогливими студентами. З 24 студентів групи—11 відмінників.

Задовго до початку екзаменаційної сесії група почала готуватись до неї. Велику роль в житті групи відіграє стінгазета (редактор тов. Ципкін), яка висвітлює актуальні питання, допомагає групі в боротьбі за відмінне навчання і дисципліну. Майже всі студен-

ти групи — члени наукових гуртків. Більшість студентів беруть активну участь в семінарах по політекономії, діамату. Якщо студент без поважних причин не підготувався до семінару, його вчинок обговорюється на зборах групи, гостро засуджується.

Студенти I групи регулярно проводять комсомольські збори, політгодини, більшість з студентів виконують відповідальні партійні і комсомольські доручення. Комуністи групи, які очолюють її роботу, т.т. Лесін, Покуца і інші користуються загальною повагою на курсі.

Хороші показники в навчанні та в громадсько-політичній роботі, яких досягла I група 3 курсу, ще раз підтверджують, що там, де комуністи і комсомольці вміло організували боротьбу за відмінну успішність, де на високому рівні ідейно-виховна робота — там студенти домагаються хороших показників в навчанні.

Досвід I групи може допомогти відстаючим групам ліквідувати недоліки в своїй роботі. Партійні і комсомольські організації курсів і груп повинні детально ознайомитись з буднями істориків.

Використання досвіду кращих — одна з умов успіху в навчанні.

Трибуна передового досвіду

МОЯ ДИПЛОМНА РОБОТА

(Розповідь студентки V курсу філологічного факультету Сталінського стипендіата Марії Канцур).

В роки Великої Вітчизняної війни, перебуваючи на різних фронтах, я бачила, як збагачується та емоційно забарвлюється велика російська мова. Полум'яна любов до рідної батьківщини, ненависть до німецько-фашистських загарбників — ці почуття знайшли яскраве відбиття у мові. А скільки нових, влучних слів з'явилося в ті історичні місяці, коли німецькі «мото-мех-мешчаники» і «блюдоєди», «чорнорубашечники» і «мамалыжники» почали варитись у «котлах» під нищівними ударами на-

ших «илов», «яков», «мигов» з повітря, «броньбоєк», «самоходок», «катош», з землі!

Вся сукупність людських переживань знайшла своє відображення у народній творчості. Часом сказане бійцем влучне слово швидко підхоплювали інші, воно летіло по фронту, проникало у пісні, вірші, частушки, стало необхідною частиною мови.

Крутиться фриц, не жаєлає пропасть,
Хочет догнат он удравшую часть,
співали наші бійці про німецьких вояк.

Тема моєї дипломної роботи «Лексика російської мови в період Вітчизняної війни». Збиранням слів, нових по формі і по змісту, я почала займатись ще на фронті. Відновивши навчання в університеті, я продовжувала працювати над лексикою, перечитувала художню літературу періоду Вітчизняної війни та вибирала з неї необхідні слова.

Політичну лексику я розробляла по книзі Й. В. Сталіна «Про Велику Вітчизняну війну». Товариш Сталін вперше ввів у мову багато громадсько-політичних та військово-технічних термінів. Навіть старі по формі слова діставали новий зміст. Це такі слова, як «отечественная», «солдат», «офицер», «гвардеец».

Зараз я закінчую працювати над дипломною роботою. В цій роботі мені надає значну допомогу викладач тов. Савіцька.

І мене в сім'ї великий,
В сім'ї вольній, новій
Не забудьте спом'янути
Не злим, тихим словом

(Т. Г. Шевченко).

Спи спокійно, поет,
Образ огненний твій
Не зітерти ні бурі, ні часу
В більшовицькій сім'ї
Славній, вольній, новій
Ми тебе не забули,

Тарасе!

(В. Сосюра).

ВЕЛИКИЙ НАРОДНИЙ ПОЕТ-РЕВОЛЮЦІОНЕР

«Він заслуговує на високу оцінку саме як перший і воістину народний поет, що не спотворював суб'єктивними додатками народних дум і почуттів».

Так оцінив великого українського поета-революціонера Т. Г. Шевченка М. Горький. Народним поетом називали Шевченка також російські революційні демократи Герцен, Чернішевський, Добролюбов.

Все життя й діяльність геніального українського поета були беззавітним служінням своїй Батьківщині, своєму пригнобленому царським урядом народові:

З 47 років життя, Шевченко 24 роки був кріпаком, 10 років провів у засланні за свої революційні поезії, і 3,5 роки перебував під поліційним наглядом. Та проте ніякі переслідування не зломали революційною, непримиренного духу поета. Повертаючись із заслання вже надломлений фізично, але ще більш зміцнений духовно, поет записав у своєму щоденнику: «Мне кажется, что я точно тот же, что был и десять лет тому назад. Ни одна черта в моем внутреннем образе не изменилась. Хорошо ли это? Хорошо».

Вся творчість Шевченка — поезія, проза, щоденник — пронизана непримиренною ненавистю до самодержавства й кріпосників — українських, російських, польських — і кликала до революційного повалення існуючого державного ладу.

...вставайте,
кайдани порвіте
і вражого злою кров'ю
волю окропите.

— закликав поет у своєму «Заповіті».

Поезію Шевченка можна назвати поезією любові і ненависті: любові до Батьківщини, до закріпаченого народу, і ненависті до царизму й панства.

В цьому поєднанні полягає суть революційного гуманізму поета, для якого любити Україну — означало боротись за її майбутнє, за звільнення народу від рабства.

Я так її, я так люблю мою Україну убогу, що проклену святого бога,
за неї душу погублю.
Любов до Батьківщини і закріпа-

ченого народу надихала поета на створення незабутніх картин народного бідування.

Ліберально-націоналістична українська інтелігенція, що оточувала поета, намагалась втягти Шевченка в своє коло, відірвати його від великої, передової російської культури. Довгі роки вони, що вважали себе «друзями» поета, ховали від читачів його повісті тільки тому, що вони були написані російською мовою й мали антикріпацьке і антисамодержавне спрямування.

Але шляхи Шевченка і його ліберальних знайомих явно розходились. Справжніми друзями Шевченка були російські революційні демократи. Свої симпатії поет видавав передовим російським письменникам. Ліберал П. Куліш змушений був визнати, що Шевченко нарівні з рідними йому українськими думами «любив хіба що одного тільки Пушкіна». Сам Шевченко залишив цілий ряд відзвітів про Гоголя, якого називав безсмертним, Лермонтова, Салтикова-Шчедрина, Островського та інших представників передової російської культури, що в нових історичних умовах продовжували, як і сам Шевченко, традиції декабристів.

В останні роки свого перебування в Петербурзі, Шевченко входив до гуртка революційних демократів, що об'єднались навколо «Современника».

Революційні заклики Шевченка в цей час набувають особливої сили й виразності. Разом з російськими революційними демократами, Шевченко кликав «громадою обух сталить, та добре висотрять сокиру — та й захопиться вже будить» хирену волю.

В особі Шевченка покріпачений народ на всю силу подав свій голос протесту і заявив про свої прагнення, думи й надії.

Мрії Шевченка про щасливе майбутнє трудового народу були здійснені в 1917 році в нашій країні під керівництвом більшовицької партії.

Пам'ять про великого народного співця-патріота, вірного сина своєї Вітчизни, що віддав усе своє життя, увесь свій талант трудовому народові, свято збережуть всі народи нашого великого Радянського Союзу.

Доцент В. НЕСТОРЕНКО.

ПОВЕРНЕННЯ З ЗАСЛАННЯ

Зоре моя надвечірняя.
Зійди надо мною.
Шевченко.

Подивлюся востанне — Каспійського моря
Відпливли береги в надвечірнім напливі...
Але знаю я добре: солдатчини горе
Не забудеться швидко, не бути щасливим...
Подивлюся востанне — фельд-фебеля очі,
Ненаситні і п'яні, пропали в тумані,
Але чую душею, що знову хтось хоче,
Щоб ішов до Сибіру я в дзвоні кайданів,
Як ідуть по Владимирській в'язні щороку,
Провозвісники радості, кращій долі,
Бо рука всеімперського ката жорстока
Піднялася над піснею правди і волі.
І все ж серце моє не замре у знемозі,
Гнівне серце моє взяло силу в народі.
Не впаду на тюремній, смертельній дорозі,
Не схлюєся у чорній задусі, негоді.
Твердо ж вірю я: тут ось димить над рікою
Та машина, що знищить і межі, й в'язниці,
І зійде пурпурова зоря надо мною,
Над безсмертям моїм назавжди розгориться.

Володимир ГЕТЬМАН.

ШЕВЧЕНКО—НАШ!

Творчість геніального українського поета Тараса Григоровича Шевченка росла й розвивалася на народній основі. Велике значення для нього мало знайомство з сучасною йому українською і російською літературою. Син трудового народу Шевченко виражав інтереси пригноблених мас і кликав їх до боротьби з самодержавним урядом. Ще Добролюбов писав про великого поета, що «весь обсяг його дум і почуттів є в повній відповідності з смислом і устроєм народного життя». І саме глибоке знання народного життя, розуміння потреб народу допомогли створити Шевченкові майстерні, високоідейні твори.

Шевченко вийшов з глибин свого народу і своєю творчістю цілком належить йому. Тому ніякі спроби космополітів принизити творчість поета ніколи не могли мати успіху.

Радянські люди справедливо обурені тим, що поет Первомайський у статті «Леса України і сучасність» намагається принизити значення славетного Кобзаря для нашої літератури. Але ще більшого обурення і осуду викликає писання безрідного космополіта О. Борщагівського, який у «праці» «Шевченко і театр» (написаній ним у співтворстві з М. Йосипенком), намагається довести, що драма Шевченка «Нікита Гайдай» — результат захоплення поетом «Розбійниками» Шіллера та творами Шекспіра. Вдаючись до розгляду образу Мар'яни, героїні цієї драми, Борщагівський вважає, що «найученіше» її буде порівняти з...Дездемоною.

Це до подібних Борщагівському звертався у свій час наш великий Шевченко:

— Якби ви вчилися так, як треба,
Той мудрість би була своя,
А то залізете на небо!
— І ми не ми, і я не я... —
Громлячи космополітів ми з гордістю і любов'ю до геніального поета говоримо «Шевченко—наш!».

М. РОДЬКО.

БУДНІ ОДНІЄЇ ГРУПИ НАШ МЕТОД РОБОТИ

Результати зимової екзаменаційної сесії показали, що I група з курсу історичного факультету зайняла одне з перших місць в університеті. Наполеглива робота і серйозне відношення до своїх обов'язків допомогли групі добитися значних результатів: з 24 студентів групи—11 відмінників. Успішне заняття студенти групи поєднують з громадською роботою. Партизна група (парторг Лесін) з'являється однією з кращих на факультеті.

Нижче студенти групи діляться досвідом своєї роботи.

Бюлетень виходить регулярно

Велику допомогу групі в боротьбі за покращення дисципліни і успішності надає наш бюлетень. Бюлетень виходить регулярно. В ньому ми ставимо актуальні питання. Так, наприклад, в одному з останніх номерів вміщена замітка парторга Лесіна, присвячена критиці тих студентів, які погано вивчають матеріали XIV з'їзду комсомолу України. Замітку обговорювали на групових зборах. В газеті виступають кращі студенти, які в своїх замітках діляться досвідом роботи. Студентка Лобзіна розповіла про свій метод підготовки до семінарів.

Редколегія газети підтримує зв'язок з курсом. У нас є свій кореспондентський актив — т.т. Бічуч, Покуца, Співак, Смірнова та інші.

Редактор курсового бюлетеня
А. ЦИПКІН.

В НАУКОВИХ ГУРТКАХ

Активну участь приймають наші студенти в наукових гуртках. Вся група активно обговорює доповіді, допомагає своїми порадами доповідачам в їх підготовці. «Національно-визвольна боротьба в Китаї» — на цю тему прочитав доповідь на гуртку основ марксизму-ленінізму комуніст Бічуч.

Наші студенти не обмежуються заняттями з одним науковим гуртком. Іхню увагу привертають різноманітні питання з історії. Так, наприклад, фурганти основ марксизму-ленінізму беруть участь в роботі гуртків по історії СРСР, історії середніх віків, політекономії.

Е. РІХТЕР.

Метод роботи нашої групи виробився на протязі трьох років навчання. Зимова екзаменаційна сесія 1948—49 року пройшла на високому рівні. Ми маємо 11 відмінників і ні жодної заборгованості.

Спочатку товариші скаржились, але потім самі зрозуміли, що тільки таким методом ми зможемо добитися хороших результатів. На початку II семестру на семінарі по політекономії (викладач тов. Самойленко) студент т. Галас і ряд інших прийшли не підготовленими. Партизна група зараз же після лекції збирала групові збори, на яких було заслухано кожного студента. Було ухвалено перевіряти готовність цих

студентів перед кожним семінаром. Це дало свої наслідки. Уже на наступному семінарі товариші були добре підготовлені.

Слід відзначити, що в цьому велику роль відіграв виступ товаришів Найдонова, Бічуча, Покуци, Ципкіна. В своїх виступах вони піддали гострій критиці відмовлення студентів від відповідей на семінарах. Тов. Ципкін розповів про свій метод підготовки до семінарів і рекомендував його студентам своєї групи. Для викриття недоліків товаришів ми також використовуємо курсову та факультетську пресу.

Парторг групи А. ЛЕСІН.

НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ

Лунає дзвоник. На семінарі з історії СРСР, який веде доцент тов. Вовчик — доповідь студента Покуци «Липневі дні 1917 року». Доповідач — за кафедрою. Студенти уважно слухають цікаву, змістовну доповідь. Комуніст Олександр Покуца хвилюється. Це хвилювання починають товариші. У свідомості постають липневі дні 1917 року, коли закінчилось двовладдя.

В ці дні більшовицька партія, керована Леніним і Сталіним, готувала політичну армію збройного повстання — гартовані в боях маси робітників, солдат і селян. Товариш Сталін, наперекір намаганням зрадників народу, зберіг для революції великого

Леніна. Більшовики продовжували курс на соціалістичну революцію в Росії. Про ці події послідовно розповідав Олександр. На перерві товариші жваво обмінюються думками. Почувалося, що тов. Покуца не тільки використав всю рекомендовану літературу але й продумав її, взявши в основу твори Леніна й Сталіна.

Були вказані окремі недоліки доповіді: неточність деяких виразів, наголосу і т. д. Але у всіх загальна думка одна: доповідач добре справився з своїм завданням. Високу оцінку доповіді дав доцент тов. Вовчик.

М. БІЧУЧ.

З ЩОДЕННИКА КОМСОРГА В. СПІВАК

9/III. Була на засіданні активу району. Підкреслювалось декілька разів важливість вивчення соціально-економічних дисциплін. Відбулись комсомольські збори групи.

10/III. І. Виконуючи рішення університетського комсомольського активу, комсомольці групи вирішили глибше вивчати соціально-економічні дисципліни, частіше виступати на семінарах по політекономії.

II. Затвердили наступний план роботи:

- Провести комсомольські збори.
- Провести 2 політгодини на теми: 1) Про передових російських вчених. 2) «Про групу космополітів-антипатріотів».
- Прийняти участь в курсовому вечорі, присвяченому дню Паризької Комуні.

Комсомольська політгодина

Цікаво і захоплююче проходять в нашій групі політгодини. Теми доповіді і повідомлень обговорюються на зборах групи. «Боротьба радянської молоді за перевиконання сталінської п'ятирічки» — так називається тема останньої політгодини. З доповідями виступили В. Співак і Е. Ріхтер. Вони розповіли про XIV з'їзд комсомолу України, про доповідь тов. Семичасного на ньому.

Наступна політгодина присвячена діяльності чудових російських вчених А. Попова, Жуковського, композитора Мусоргського. На політгодинах регулярно проводяться інформації на міжнародні теми.

П. РАЙГОРОДСЬКА.

КІНО

„АКАДЕМІК ІВАН ПАВЛОВ“

В урочистій обстановці в Кембриджі йому присуджують звання «почесного доктора», студенти спускають на нього іграшкову собачку, як колись спускали в цьому ж залі іграшкову мавпу Дарвіну.

Величезне виховне значення фільму в тому, що він яскраво показує нам Павлова як патріота. На зборах російських медиків, які відбулися в честь присудження Павлову Нобілівської премії за досягнення в області травлення, Павлов заявляє:

— А уже коли говорити про подвижники, панове, то вони є. Це наші російські солдати, які гинуть на полях Манчжурії і в далеких морях. Російський народ! Ось хто подвижник, панове! Ми зобов'язані здобути йому щастя... зобов'язані!

Особливо яскраво показаний вчений — патріот в дні революції. До Павлова приходить зрадник Петрищев в супроводі агента іноземної розвідки. Петрищев пропонує Павлову виїхати за кордон.

Павлов глибоко обурений — А ви, значить, тепер торгуєте Батьківщиною? — гнівно говорить він.

Іноземець каже Павлову: — Для вітчизни не важливо, де ви будете працювати. Великий учений з гідністю відповідає:

— Ні, добродію мій, важливо! Наука має вітчизну і вчений зобов'язаний мати її також! Я, добродію мій, росіянин, і моя вітчизна тут!

Дуже виразно показано життя Павлова в перші роки радянської влади. Це один із самих прекрас-

них кадрів у фільмі. Молода республіка бореться за своє існування: всі сили народу, вся увага уряду і партії — на воєнних фронтах, на боротьбі з контрреволюцією.

В лабораторії Павлов майже сам, немає палива, холод. В таких умовах працює фізіолог.

Але Павлов не забутий. В хуртовину, темними вулицями міста, пробирається в лабораторію Павлова посланець вождя революції В. І. Леніна. Це Максим Горький. Просто і зворушливо проходить бесіда М. Горького з Павловим. Глядач з любов'ю дивиться на цих двох корифеїв російської культури, які протягнули один одному руки в ім'я побудови нового життя.

З великою силою фільм, відмічає увагу до Павлова основоположника соціалістичної держави — В. І. Леніна. Опубліковується декрет, в якому визнаються надзвичайні заслуги академіка І. П. Павлова, створюються всі необхідні умови для роботи Павлова і його співробітників.

Зустріч С. М. Кірова з Павловим, будівництво «столиці умовних рефлексів» в Кастушах, скликання по ініціативі вождя радянського народу товариша Сталіна XV Міжнародного фізіологічного конгресу в Ленінграді — все це розкриває гаряче піклування більшовицької партії і радянської влади про судьбу російської науки.

З трибуни XV Міжнародного конгресу фізіологів в Ленінграді Павлов захищає гідність і пріоритет вітчизняної науки:

ПО УНІВЕРСИТЕТУ

РОСІЙСЬКІ ВІДКРИТТЯ В АНТАРКТИЦІ

Нещодавно відбулось відкрите засідання вченої ради географічного факультету, присвячене пріоритету російських вчених в дослідженнях Антарктики. З доповіддю виступила ст. викладач кафедри фізичної географії Ю. А. Амброс. Вона розказала про ті великі відкриття, які зробила експедиція під командуванням російських мореплавців Беллінгсгаузена і Лазарева.

На засіданні виступили кандидат географічних наук Н. В. Ізмайлова і Ф. І. Капчинська. Вони з обуренням говорили про те, що американські імперіалісти хочуть установити панування в Антарктиці.

Вчена рада прийняла рішення, в якій вона цілком прислухається до рішення Всесоюзного географічного товариства.

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

В березні відбулася зустріч студентів філологічного факультету з поетом та драматургом Григорієм Плоткіним, автором комедії «Пісня про щирю любов».

Г. Плоткін розповів про свій творчий шлях, який почався в стінах Одеського університету, де вчився поет. Він дав ряд цінних порад поетам-початківцям, розповів докладно про свою роботу над останніми творами: збіркою поезій «На лінії вогню» та ліричною комедією «Пісня про щирю любов». Наприкінці зустрічі поет прочитав ряд поезій із збірки «На лінії вогню».

Комсомольській організації філологічного факультету слід і надалі влаштувати подібні зустрічі студентів з письменниками.

П. ТИХОНОВ.

ЩЕ РАЗ ПРО РОБОТУ ЛІТСТУДІЇ

Про роботу літературної студії університету говорилось вже декілька разів. Але до цього часу в її діяльності мають місце серйозні недоліки та зриви. В чому ж причина?

Справа в тому, що оргбіро студії в складі студентів філологічного факультету т.т. Ваймана, Самойловича, Штіна, Родька та Ротберг безвідповідально поставилося до виконання обов'язків і зовсім припинило свою організаційну роботу. Дисципліна була на дуже низькому рівні, що підтверджується зривом засідань студії. Т.т. Вайман і Самойлович, посилюючи на наближення зимової екзаменаційної сесії, вирішили припинити роботу студії, не довідавшись відомо навіть її членів.

Батьком нашої російської фізіології ми повинні вважати Сеченова, який вперше читав лекції не по чужій книзі.

Все життя і вся наукова діяльність академіка Павлова — це заклик до боротьби за розквіт і добробут радянської держави.

Перед нами постає геніальний вчений в яскравій реальності повсякденної праці — послідовно чіткий, невмолимо вимогливий до себе і до своїх товаришів. Помираючи, Павлов залишив після себе квітучу спадщину — наукове містечко в садах, де продовжується розвиток ідей, які були породжені російським генієм фізіології.

Він залишив натхненний завіт радянським зміни старих російських вчених.

І сади будуть стояти! Будуть! — І розвітати в них народному щастю, бо про це піклується наш соціалістичний уряд, більшовицька партія і великий садовод людства геніальний Сталін!

Фільм «Академік Іван Павлов» — велика заслуга радянського кіномистецтва.

Образ Павлова, майстерно створений артистом Борисовим, надовго запам'ятовується. Артисту вдалось саме трудне і важливе — перетворення молодого «лікаря» в академіка. Незабутніми залишаються образи друзини Павлова (артистка М. Сафонова), Варвари Антонівни (арт. Анисова), Нікодама (арт. Плотников).

Залишаючи зал кінотеатру, від душі дякуєш сценаристові М. Папава, постановникові І. Ропалю і вельми колективу студії за прекрасний фільм.

І. САВЧУК.

ПЛЕНУМ МОВОЗНАВЧИХ КАФЕДР

Днями відбувся пленум лінгвістичних кафедр філологічного факультету. Пленум обговорив доклади академіка Мещанінова «Про стан в лінгвістичній науці» і професора Філіна «Про два напрямки в мовознавстві», які були зроблені ними на загальних зборах інституту мови Академії наук СРСР. В пленумі взяли участь наукові працівники і викладачі педагогічного і учительського коледжів, студенти університету.

З науковими повідомленнями виступили доцент Сікархов, викладач Демиденко.

В обговоренні взяли участь доценти А. А. Москаленко, Н. І. Букачевич, зав. кафедрою іноземних мов С. І. Гусак, старший викладач

Копиленко та інші.

ЛІТСТУДІЯ НЕ МАЛА ЗВ'ЯЗКУ З НАУКОВИМИ ГУРТКАМИ І ШИРОКОЮ МАСОЮ

студентів, не випускала своєї газети, не організувала літературних вечорів. Оргбіро не працювало індивідуально з кожним автором. Про це свідчить туманна, символістична, відірвана від життя поезія комсомольця Одинова, про яку члени оргбіро і члени літстудії довідались лише на його творчому відчиті.

Критика і самокритика в літстудії була на низькому рівні. Оргбіро не зуміло налагодити зв'язок з Одеським відділом СРПУ.

Комсомольська організація філологічного факультету самовідсторонилась від роботи літстудії, не контролювала її. Члени оргбіро, в тому числі і комсомольці філологічного факультету, не виправдали довіря партійного бюро університету і комсомольської організації філологічного факультету.

Молодих авторів у нас багато, і вони мають право вимагати від нас створення всіх умов для своєї творчої роботи. Обов'язок комсомольської організації — в найкоротший строк налагодити роботу літературної студії університету!

В. ТОЛСТИХ.

НА СПОРТИВНІ ТЕМИ

БІЛЬШЕ УВАГИ ФУТБОЛІСТАМ

Футбол в нашій країні — справді народна гра. Тисячі юнаків захоплюються цим цікавим видом спорту.

Багато здібних футболістів є і в нашому університеті. В 1947 році вони організували футбольну команду. Але зразу ж молоді футболісти потрапили в «немілисть» до зав. кафедрою фізичного виховання тов. Козирева. Команді не була надана своєчасна допомога, тов. Козирев жодного разу не був присутній на тренуваннях. В команді відсутня спортивна дисципліна. Все це привело до того, що футболісти університету дуже невдало виступають у міських змаганнях. В минулому сезоні з 7 матчів ми програли 4 зустрічі.

В університеті є все необхідне для того, щоб створити сильну футбольну команду. Потрібно, щоб кафедра орендувала для тренувань один з міських стадіонів, забезпечила гравців спортивним інвентарем та формою. Необхідно провести організаційне засідання і подбати про покращення спортивної дисципліни.

Більше уваги футболістам!
Г. ПОЛІЩУК.

В. О. відповідального редактора
І. ЗАБОКРИЦЬКИЙ.